

στοκλής ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας ἐξηλάθη, καὶ Μιλτιάδης γέροντων ὢν ἐν δεσποτηρίῳ ἀπέθανε. Τοιοῦτοι πολλάκις Ἀττικοί.

Τὴν πρὸς ἐμέ σου εὐσπλαγχίαν τεθεαμένην, θαρρήσασα ἔγραψα ὡς φιλάτατοι μοι πατρί κατὰ τῶν ἀλαζόνων.

Βοήθει τοῖς ἐξ ἡμῶν αὐτόθι παραγενομένοις κοινοῖς φίλοις σοί τε κάμοι.

Μαίτου Ἰσταμίνου.

Φιλόθεος μοναχῆ⁽¹⁾.

Ἰάκωβος Παλαιολόγος.

Ἐγεννήθη περὶ τὸ 1520 εἰς Χίον, ἐκ γονέων σεμνυνομένων ἐπὶ τῇ ἐκ τῶν ὁμωνύμων αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου καταγωγῆ. Ἐλθὼν εἰς Ἰταλίαν πρὸς τελειότεραν παιδείαν, ἐνηγκαλίσθη τὰς τότε ἐπικρατούσας νέας θρησκευτικὰς ἰδέας, καὶ θεωρῶν ἐπικίνδυνον τὴν ἐκεῖ διαμονήν, κατέφυγεν εἰς Γερμανίαν, εὐελπιζόμενος ὅτι ἐνταῦθα ἤθελεν εὔρει ἐλευθερίαν συνειδήτως. Ἀφοῦ ἐπὶ τινα χρόνον διήγαγε πλάνητα βίον, ἀποκατέστη εἰς Τρανσυλθανίαν, διαδεχθεὶς τῷ 1569 τὸν Ἰωάννην Σόμμερ εἰς τὴν θέσιν ἐφόρου τοῦ γυμνασίου τοῦ Κλαουζεμβούργου.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἤκμαζεν ὁ Σίμων Βουδναῖος, περιφημὸς αἰρεσιάρχης, ὅστις ἀναπτύξας τὰς ἀρχὰς τοῦ Λαιλίου Σοκίνου μέχρι τῶν τελευταίων συνεπειῶν, ἐθεωρεῖτο ἀρχηγὸς τῶν ἡμεβραϊζόντων τῆς Λιθουανίας· ὁ Βουδναῖος μετέβαλλε τὴν τάξιν τῶν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ἱστορουμένων, ἠλλοίωσε, διέφθειρε, καὶ ἐξήλειψε διάφορα τῆς Νέας Διαθήκης μέρη, πρὸς τὸν σκοπὸν ἵνα τὰ πάντα συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ συστήματός του. Μὴ περιορισθεὶς, ὡς οἱ Σοκιανοί, εἰς τὴν ἀρνήσιν τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὑπεστήριζεν ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἔπρεπε νὰ λατρευῆται, μῆτε νὰ ἐπικαληῖται τὸ ὄνομά του εἰς τὰς προσευχάς. Εὐρόβρια λόγου θαυμάσιος συνετέλεσεν ἵνα ὁ Βουδναῖος προσηλυτίσῃ πολλοὺς ἐν Λιθουανίᾳ, Πολωνίᾳ, Πρωσσίᾳ, καὶ ἀλλαχοῦ.

Μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Βουδναίου ἐνθερμότερος καὶ ἐπικινδυνώδστερος ἐγένετο ὁ Παλαιολόγος, ὅστις ἐφάμιλλος τῷ αἰρεσιάρχῃ καὶ τὴν παιδείαν καὶ τὴν εὐγλωττίαν κατετάραξε πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Τόσον δὲ αἱ συνέπειαι τῆς πυρετώδους διδασκαλίας τοῦ Ἑλληνοῦ ἐκλόνησαν τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, ὥστε ὁ Σοκίνος, ὃν ἡ νέα αἵρεσις ἐθεώρει ἀρχηγόν, ἠναγκάσθη ν' ἀποκηρύξῃ τὰ διδασκόμενα. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξουσία δὲν ἐβράδυνε ν' ἄρῃ ἐκ μέσου τὸν Παλαιολόγον, ὅστις

(1) Ἐχορηγήθη φιλοκάλως ὑπὸ τοῦ Κ. Σοφ. Οἰκονόμου. Ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγίας Φιλότης ἐν Βενετίᾳ τῷ 1773 ἐκδόθησιν, ἀνετυπώθη Ἀθήνῃσι.